



e-com.Ud'A

Número 20

29 de juny del 2006

Consell editorial

- Manel Cayetano
- Aleix Dorca
- Carme Espinosa
- Miquel Nicolau
- Lorena Pelegrina
- Josefina Porras

Contacte: butlleti@uda.ad

Les llibertats no es concedeixen, es prenen.

Piotr Alekseevich Kropotkin

L'article	1
Editorial	1
Info-Ud'A	4
Agenda	7
Proposta estatuts	7
Flaixos de llengua	9
Parlem?	9
Qui és qui?	13
Extraradi	14
Lliçons recreatives	15
Postres de músic	17
Perles	21

L'article

FOSS són les sigles de *Free Open Source Software*. Això ve a voler dir quelcom com programari lliure de/amb codi obert. Aquest tipus de programari inclou les prou conegudes llicències de distribució següents:

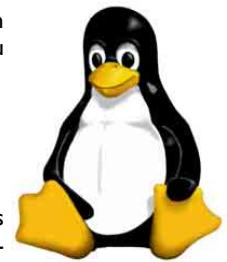
- GNU General Public License (GPL)
- GNU Less General Public License (LGPL)
- Llicència BSD

GPL és potser la més coneguda i, sens dubte, la més utilitzada amb un 70% d'ús sobre d'altres tipus de llicències segons les principals comunitats de desenvolupadors i inclou les característiques següents:

- dóna el dret d'utilitzar el programari per a qualsevol propòsit
- dóna el dret d'estudiar el codi font i modificar-lo, evidentment, l'accés al codi és una precondició
- dóna el dret de redistribuir còpies del programari
- dóna el dret de millorar el programari i donar a conèixer les millores

Si comparem aquests drets amb els que normalment donen les llicències de programari no lliure o de pagament, veurem que, per exemple, aquestes últimes, només permeten l'ús del programari en alguns ordinadors, i l'usuari, o comprador de la llicència no té cap accés al codi font per modificar-lo.

(continua a la pàgina següent)



Editorial

El Ministeri de Salut, Benestar Social i Família ha publicat un manual de bones pràctiques per a l'empresa, per a la conciliació de la vida laboral i familiar. Paral·lelament la titular del Ministeri, la Sra. Montserrat Gil, declarava que les mesures per aconseguir la conciliació depenien íntegrament de la negociació interna entre empresaris i treballadors.

És desitjable i necessari que aquest manual de bones pràctiques sigui un element suficient per esperonar el món empresarial a prendre-hi part. Però Andorra és un país amb unes jornades laborals massa llargues i amb set dies laborables a la setmana i, a més, la gran majoria d'empresaris pensen més en criteris de beneficis, que no pas en el benestar o la conciliació dels seus empleats. Amb aquest entorn, ben podria ser que les bones intencions no fossin suficients per produir un canvi substancial en el marc laboral d'Andorra.

En el camí cap a la conciliació de la vida laboral i familiar, la dona ha tingut un paper clau. En els darrers decennis ha passat de dedicar-se, exclusivament, a la cura de la família a introduir-se, a més a més, en un món laboral que ha viscut un procés lent, però imparabile cap a la igualtat. Amb

tot, la maternitat li ha suposat un entrebanc difícil de superar a l'hora d'optar a un treball. I, en el lloc de treball, la dona i mare s'ha trobat habitualment amb la incomprensió i la inflexibilitat de la majoria d'empresaris.

La incorporació de la dona al món del treball fa necessari i urgent configurar un nou entorn laboral i social, que permeti un repartiment equilibrat de responsabilitats entre la vida professional i la vida familiar. Després de tants anys d'un món exclusivament regit pels valors masculins, amb qüestions enquistades que no troben la solució adequada, ja és hora de plantejar un món en clau més femenina.

Els continguts del manual de bones pràctiques només són bones intencions i, mentre no existeixi una reforma social i cultural en profunditat, liderada des dels poders polítics, que contempli la flexibilitat d'horaris laborals, comercials i escolars, subsidis familiars, incentius a les empreses i lleis que ho emparin, tot aquest manual serà tan sols un document farcit, això sí, de bons propòsits.

L'article

El *Free Open Source Software*, l'UdA i el món.

(continua de la pàgina anterior)

El fet que el programari sigui lliure porta unes implicacions directes i normalment les preguntes òbvies són del tipus *com es guanya diners creant programari lliure?* Doncs, tot i que existeixen models de negoci basats en programari lliure i que sens dubte aporten beneficis, la majoria d'aquests programes es realitzen o alliberen per propi amor a l'art. És una de les poques àrees on aquest lliure pensar i treballar dona tan bons resultats. Es fa impossible de pensar en una manera de treballar similar, per exemple, en entorns d'entreteniment, així doncs, no es preveu que, a curt termini, l'*Open Source Music* tingui les de triomfar a curt termini.

Història

Com va començar aquest moviment, o millor dit, aquesta filosofia del programari lliure? El fet de compartir programari és tan antic com els mateixos ordinadors, però els primers senyals del moviment es poden trobar en un laboratori d'intel·ligència artificial. Richard Stallman era part d'aquell laboratori l'any 1971.

A l'inici dels anys 80, la comunitat de la que formava part Stallman va desaparèixer i aleshores, ell es va trobar amb la necessitat de prendre una decisió ètica: o bé acceptava que el món havia canviat i començava a utilitzar programari de propietat, o bé creava un sistema lliure que pogués recrear la comunitat de *hackers* (entenent aquesta expressió com a *computomaniacs* i no pas com a pirates informàtics) de la que ell mateix havia format part.

Stallman va decidir canviar el món, i el 1984 va deixar la seva feina i es va dedicar a escriure programari GNU (sigles que volen dir *GNU is Not Unix*), començant per Emacs, un editor de text per a sistemes Unix/Linux. A poc a poc, la comunitat de *hackers* va anar creixent i junts van anar creant un cos complet de programari lliure.

Significat social de la utilització de FOSS

El FOSS és una entitat inanimada, no té voluntat ni caràcter, però la seva utilització o no utilització, o encara més la decisió de fer-lo servir o no, té implicacions tant a nivell social com polític i, fins i tot, ètiques.

Donat que el FOSS està disponible amb un cost molt baix o sense cost, això fa que s'hagi convertit en un bé públic. Aquesta característica li ha donat molt prestigi en els països en vies de desenvolupament.

El fet que el programari de lliure distribució inclogui sovint el codi font, que es pot veure i modificar, constitueix en si mateix una defensa contra el que es coneix com a *spyware*, que vindria a ser una manera d'espionar un ordinador

amb finalitats de guanys comercials.

Actualment, l'*spyware* és un problema molt seriós. A causa de la impossibilitat de penetrar els sistemes des de fora, gràcies als tallafocs i similars, es va idear la possibilitat que fos el propi usuari, normalment amb drets totals sobre la seva màquina, el que facilités la informació que buscaven els usuaris malintencionats. I això ha funcionat d'una manera esgarrifosa. Com que no sabem què és el que s'executa en el nostre ordinador mai no podem estar del tot segurs. Si, en canvi, tenim accés al codi font podrem comprovar què és el que fa o no fa el programari.

El programari lliure proporciona, a més, la possibilitat que diferents usuaris cooperin entre ells i així el puguin modificar i millorar i, a més, que altres persones també se'n puguin beneficiar. Són força conegudes les comunitats de desenvolupadors, essent *SourceForge.net* una de les més populars. Qualsevol usuari es pot registrar en aquestes comunitats i començar a formar part dels entorns de desenvolupament de software lliure, només cal trobar un tema d'interès i tenir ganes de treballar per fer del programari lliure, una alternativa viable al programari de pagament. Actualment hi ha aproximadament uns 80.000 projectes en marxa en aquesta comunitat, i de la seva feina han sorgit aplicacions tan conegudes com l'*eMule*.

Per últim, la utilització de FOSS elimina la dependència que es crea quan l'usuari ha d'esperar que una determinada companyia implementi millores en el programari de pagament, millorant així la seva llibertat. Qualsevol usuari amb coneixements pot modificar un programa de codi lliure i adaptar-lo a les seves necessitats.

Un exemple: SAHANA PROJECT

Després del tsunami que va afectar tot el Sud-est Asiàtic el 2004, l'ajuda humanitària humana i el material va arribar immediatament al lloc dels fets. Malauradament, els sistemes informàtics convencionals van ser incapaços ni tan sols d'organitzar la informació disponible.

En aquest entorn, un grup d'informàtics juntament amb algunes agències governamentals es varen posar d'acord per dissenyar un sistema que els permetés organitzar i coordinar la informació i els recursos. Així naixia el projecte *Sahana*, que significa *alleugerir* en *Sinhalese*.

Sahana és un sistema de lliure distribució per a la gestió de desastres. Fonamentalment facilita la gestió de persones desaparegudes, víctimes del desastre, gestió i administració d'organitzacions, gestió de camps i demandes d'assistència, etc. Es pot trobar més informació a <http://cvs.opensource.lk>

(continua a la pàgina següent)

“El FOSS és una entitat inanimada, no té voluntat ni caràcter, però la seva utilització o no utilització, o encara més la decisió de fer-lo servir o no, té implicacions tant a nivell social com polític i, fins i tot, ètiques”

L'article

El *Free Open Source Software*, l'UdA i el món.

(continua de la pàgina anterior)

Sahana, amb la incorporació de noves funcionalitats, va ser provat de nou en el recent terratrèmol de Pakistan.

Un altre exemple: ordinadors a 100\$.

Un altre exemple interessant que incorpora el FOSS és la recent notícia que sacsejava la comunitat informàtica. Una organització sense ànim de lucre anunciava la fabricació d'ordinadors que valdrien 100\$. Aquests ordinadors no estaran disponibles perquè la gent els compri a voluntat sinó que s'enviaran en partides extenses a països en vies de desenvolupament. El projecte s'anomena *OLPC*, sigles que signifiquen *One Laptop per Children* i el seu objectiu és aconseguir que cap infant no es quedi sense tenir accés a les noves tecnologies de la informació. Les característiques d'aquests ordinadors, a grans trets, inclouen:



- pantalla dual, a tot color i en blanc i negre amb possibilitat de lectura a l'exterior
- processador a 500Mhz, i 128MB de DRAM, amb una flash memory de 500MB
- no té disc dur però té 4 ports USB
- connexió sense fils per accedir a la xarxa
- tecnologia d'energia innovadora que inclou la possibilitat de donar-los-hi corda
- aquests ordinadors seran capaços de fer qualsevol feina menys emmagatzemar grans quantitats de dades

El rebombori que van generar aquests ordinadors va arribar fins a les companyies de programari. Tothom hi volia entrar. Fins i tot, davant de les expectatives, Apple va oferir el seu sistema operatiu de pagament (Mac OS X) gratuïtament. Al final va guanyar el FOSS. Per què? Per evitar els lligams amb les grans companyies de programari en el futur. Aquests ordinadors funcionen amb Linux, evidentment.

Per què la Universitat d'Andorra hauria d'estar interessada en promoure una política d'utilització de FOSS?

Cal descartar la motivació econòmica. L'estalvi real que suposaria el canvi, probablement no justificaria l'esforç de fer-lo. Sovint s'ha plantejat la idea que utilitzar programari de lliure distribució surt més econòmic perquè no s'han de pagar llicències d'ús. Això és cert, però no tot és tan simple ja que avui dia, el 90% dels ordinadors personals utilitzen el popular programari de Microsoft, fet que implica que intentar canviar els hàbits dels usuaris i mostrar-los com utilitzar un sistema operatiu diferent és molt més car, en hores de formació i tècnics, que deixar que siguin portats pel corrent que sentència que el que més s'utilitza és el millor.

Hi ha però altres motivacions que cal tenir en compte.

La Universitat se suposa que és un centre de desenvolupament de coneixement i, com a tal, cal esperar que es pugui situar al capdavant de la innovació científica i tecnològica. Prova d'això és la recent creació dels grups de recerca i la dotació econòmica rebuda.

La utilització de FOSS fa que la Universitat no hagi de dependre del caprici o la voluntat d'una companyia aliena per introduir les millores que es cregui oportunes en el programari que utilitzem els usuaris a diari. A mesura que la tecnologia evoluciona, els requeriments dels usuaris també evolucionen i no sembla lògic que un centre de producció i difusió del coneixement hagi de dependre d'agents externs per millorar els seus recursos tecnològics.

Una altra motivació és la capacitat que proporciona el FOSS per comprovar que no hi hagi característiques perjudicials en els sistemes que utilitzem, per exemple, alguna característica que permeti al programa espionar l'usuari. Hem de tenir en compte, tornant al que es deia fa un moment, que els usuaris tenen control absolut sobre els seus ordinadors, en comptes d'utilitzar comptes d'usuari limitats. Això, no funciona igual amb sistemes tipus Linux, on l'usuari per defecte no pot fer massa mal al sistema, com a molt, pot esborrar tot el que li pertany a ell, però res més. És per això que els virus i similars no fan tantes destrosses en entorns FOSS, a diferència del que passa en entorns Windows.

Moltes de les Universitats catalanes estan, en l'actualitat, començant a introduir FOSS com a entorn de treball de tota la comunitat universitària. Algunes d'elles, fins i tot, estan incentivant aquelles persones que, voluntàriament, decideixen fer el canvi de manera immediata. Aquesta decisió no només té implicacions tècniques, la utilització de FOSS comporta, a més, un posicionament institucional des del punt de vida humana social i, fins i tot, ètic.

Per la seva banda, la comissió de planificació estratègica dels serveis informàtics de la Universitat d'Andorra, en la seva última reunió, va acordar que la formació en eines informàtiques incorpori els conceptes genèrics i que es treballi de manera simultània amb eines de FOSS i eines de propietari. Així mateix properament un dels laboratoris d'informàtica es passarà completament a Linux.

Aquestes són unes primeres passes que haurien de conduir de manera progressiva i organitzada cap a la generalització de la utilització habitual de les eines de lliure distribució per part de totes les persones que formem part de la Universitat d'Andorra.

Info-Ud'A

Creació del primers grups de recerca i presentació de projectes de recerca

Durant el mes de juny s'han creat tres grups de recerca dins del marc del Pla general de recerca i innovació de la Universitat d'Andorra: grup de recerca en aprenentatge virtual (*e-learning*), grup de recerca en seguretat en transmissió de dades i grup de recerca en sostenibilitat. Els tres grups han presentat projectes de recerca amb finançament intern en la primera convocatòria que es va tancar el 23 de juny. Properament la Comissió de recerca, doctorat i innovació estudiarà les propostes presentades pels grups i farà pública la seva decisió.

Aprovació del nou pla d'estudis de la diplomatura en infermeria

El 28 de juny el Govern va aprovar el nou pla d'estudi de la diplomatura en infermeria presentat per la Universitat d'Andorra. El pla d'estudis, adaptat a les directrius de Bolonya, es va iniciar de forma pilot durant el curs 2003/2004 i el 29 de juny se'n va graduar la primera promoció.

Lliurament de diplomes de la 16a promoció de diplomats en infermeria

El 29 de juny a l'auditori Rocafort del Centre Cultural i de Congressos Lauredià va tenir lloc el lliurament de diplomes de la 16a promoció de diplomats en infermeria. La Sra. Anne Berthou, infermera consultora de l'Institut de Salut i d'Economia (ISE) d'Ecublens (Suïssa) va impartir la conferència amb el títol *Soins infirmiers et économie*. En aquest acte, presidit per les ministres d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca i de Salut, Benestar Social i Família, 11 estudiants van rebre el títol de diplomats en infermeria.

Presentació del postgrau en ciències de l'educació a Andorra

El 26 de juny es va fer la presentació del postgrau en ciències de l'educació als mitjans de comunicació i al professorat del Ministeri d'Educació i Formació Professional que s'incorporarà a les tasques docents durant el proper curs acadèmic. El programa ha estat desenvolupat conjuntament pel Ministeri d'Educació i Formació Professional, el Ministeri d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca i la Universitat d'Andorra, i serà ofert per la Universitat el proper curs 2006-2007. El programa té una durada de 200 hores distribuïdes de la manera següent: 150 hores de sessions presencials, 20 hores de seguiment virtual i 30 hores d'elaboració del treball final. El postgrau serà obligatori per al professorat del Ministeri d'Educació i Formació Professional i anirà dirigit també a qualsevol persona interessada en l'ensenyament a Andorra.

L'inici del curs serà el 4 de setembre, amb una conferència inaugural a càrrec de la Sra. Roser Bastida, Ministra d'Educació i Formació Professional, amb el títol: *La història de l'educació a Andorra*. La conferència tindrà lloc a les 18:00 hores a l'Auditori Rocafort del Centre Cultural i de Congressos Lauredià.

Segona reunió plenària de la Universitat d'Andorra

L'1 de juny es va celebrar la segona reunió plenària de la Universitat d'Andorra. Aquestes reunions tenen com a principal objectiu compartir, debatre i proposar les línies estratègiques de la Universitat d'Andorra i les propostes d'accions a dur a terme. A les reunions plenàries hi participa tot el personal fix, una representació de l'alumnat i una representació del professorat col·laborador i tenen una freqüència bianual (maig i novembre). En aquesta segona reunió es van presentar i debatre les línies estratègiques dels pressupostos de la Universitat per al 2007.

Info-Ud'A

Presentació dels estatuts del butlletí de la Universitat d'Andorra

Tal i com es va comprometre el Consell editorial provisional del butlletí de la Universitat d'Andorra, el 12 de juliol es posarà a votació la proposta d'estatuts de funcionament del butlletí. En cas que els estatus quedin aprovats, el 27 de setembre es faran les eleccions al primer Consell editorial no provisional. En aquesta edició del butlletí es publica la proposta completa d'estatuts que se sotmetran a votació.

Presentació del projecte de pressupost de la Universitat d'Andorra

El 16 de juny es va celebrar un Consell Universitari per tal de tractar la proposta de pressupost de la Universitat d'Andorra per al proper exercici 2007. En la proposta de pressupost 2007 es contempla, com a nou projecte, la formació universitària de primer cicle en Ciències de l'educació que està previst que s'iniciï el setembre del 2007.

La proposta de pressupost 2007, que va informar favorablement el Consell universitari, és la següent (en milers d'Euros):

Funcionament	2.671
<i>Personal</i>	1.696
<i>Consums de béns</i>	928
<i>Transferències corrents</i>	47
Inversió	163
Total despeses	2.834
Ingressos propis	749
Transferència Govern	2.085
Total ingressos	2.834

Presentació del tercer títol de la col·lecció de dret andorrà

El 27 de juny es va fer la presentació del tercer títol de la col·lecció de dret andorrà editat per la Universitat d'Andorra amb la col·laboració de Crèdit Andorrà: *Català jurídic* de Josep Salom i Ges. L'acte va ser presidit per la Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca i hi van participar el rector de la Universitat d'Andorra, el Conseller Delegat de Crèdit Andorrà i l'autor.

La quarta obra prevista d'aquesta col·lecció és *Dret administratiu* que sortirà publicat a final 2006.

Presentació de la proposta de càtedra UNESCO

Després de més de tres anys de treball, aquest mes de juny s'ha presentat la proposta final de càtedra UNESCO de la Universitat d'Andorra amb el títol *Tecnologies de la informació i de la comunicació: formació i desenvolupament solidari. El cas dels petits estats*. L'ambaixadora d'Andorra a la UNESCO va fer-ne el lliurament oficial. La Càtedra compta amb el suport del Govern d'Andorra, de la Comissió nacional andorrana per a la UNESCO, de la Càtedra UNESCO d'e-learning de la Universitat Oberta de Catalunya, de la Càtedra UNESCO en sostenibilitat de la Universitat Politècnica de Catalunya, de la Xarxa UNESCO en enginyeria de la formació de la Universitat de Tolosa i Ciències Socials, de la Universitat Centroamericana José Simeón Cañas de El Salvador, de la Universitat Don Bosco de El Salvador i de la Universitat Rafael Landívar de Guatemala.

En cas d'aprovació de la Càtedra per part de la UNESCO, les seves activitats s'iniciarien el setembre del 2007.

Info-Ud'A

Reunió del Consell universitari

El 12 i el 16 de juny es va reunir el Consell universitari. Els punts més destacats que es van tractar en aquestes dues reunions van ser els següents:

Reunió del 12 de juny:

- Directrius del pressupost de la Universitat per a l'exercici 2007: es van presentar els criteris que s'han seguit a l'hora d'elaborar el projecte de pressupost de la Universitat per a l'exercici 2007. Aquests criteris es fonamenten en els aspectes següents: proposar un pressupost base zero, incorporar les directrius que marca el Govern a l'hora d'elaborar el pressupost de les parapúbliques i les entitats de dret públic, tenir en compte l'execució pressupostària del 2006, tant a nivell de despeses com d'ingressos. El Consell universitari va aprovar aquestes directrius i també va decidir incorporar-hi les xifres corresponents al nou projecte d'estudis de primer cicle en ciències de l'educació.
- Altres temes: es va comentar la possibilitat de desenvolupar algun programa de doctorat i es va acordar que es començaria a estudiar aquest tema i que es faria una presentació durant la reunió del Consell universitari de la tardor.
- Altres temes: es va informar de l'ajornament del projecte formatiu d'idiomes de la Universitat en col·laboració amb el grup suís *Lemania*, adreçat principalment a estudiants xinesos.
- Altres temes: es va comentar que s'està treballant perquè els estudiants d'infermeria puguin ampliar els seus estudis amb la formació de llevadores.
- Altres temes: es va explicar que properament s'anunciarà un preu especial en els transports públics per als estudiants amb carnet universitari.
- Altres temes: es va valorar la possibilitat que, a partir del 2007, es faci un acte universitari conjunt, un cop a l'any, de lliurament de títols a tots els estudiants que finalitzen una formació reglada.
- Altres temes: es va explicar que la propera reunió d'estats amb una sola universitat tindrà lloc a Andorra, a final d'aquest any o principi del vinent.

Reunió del 16 de juny:

- Proposta de pressupost de la Universitat per a l'exercici 2007: tenint en compte les directrius aprovades durant el consell del dia 12 de juny de 2006 i una vegada incorporades les xifres corresponents al nou projecte de formació de primer cicle en ciències de l'educació, el Consell universitari va decidir, per unanimitat, informar favorablement la proposta de pressupost que s'ha detallat en aquest mateix butlletí.
- Es va acordar felicitar als representants del Govern pel suport que el Govern va donar l'any passat al pressupost de la Universitat d'Andorra per al 2006.
- Altres temes: es va comentar l'interès d'alguns col·legis professionals del país (Col·legi de metges i Col·legi d'economistes) de fer formacions conjuntament amb la Universitat d'Andorra.

Participació de la Universitat d'Andorra a la *IADIS International Conference on the e-Society 2006*

Del 13 al 16 de juliol la Universitat d'Andorra participarà a la conferència *IADIS International Conference on the e-Society 2006* que se celebrarà a Dublín amb la presentació de la ponència *A Distributed-Responsibility Electronic Voting System*. La ponència estudia la possibilitat d'utilitzar les tècniques de criptografia més usuals, de l'àmbit del comerç electrònic, per tal d'implementar el vot a través d'Internet amb la garantia de l'anonimat del votant i la verificació de la seva identitat a través d'organismes externs.

IADIS és una societat sense ànim de lucre, fundada l'any 2002, amb l'objectiu de promoure l'estudi de tots els aspectes relacionats amb la societat de la informació. Des de la seva fundació ha organitzat conferències sobre l'aprenentatge mòbil, el comerç electrònic, l'educació digital i la societat de la informació.

Info-Ud'A

Ponències i participació a congressos

A Distributed-Responsibility Electronic Voting System. Alan Ward. IADIS *International Conference on the e-Society 2006*. Dublín, Irlanda. 13 – 16 de juliol del 2006.

Agenda

30 de juny: dinar de final de curs a la Rabassa

7 de juliol: cafè informatiu

12 de juliol: votació dels estatuts del butlletí de la Universitat d'Andorra

1 al 4 de setembre: *Conference on Mathematical Neuroscience – NEUROMATH 06* – al Centre cultural i de congressos Lauredià

4 de setembre: conferència *La història de l'educació a Andorra* a l'Auditori Rocafort de Sant Julià de Lòria, a les 18:00 hores

11 de setembre: límit per presentar candidatures al Consell editorial del butlletí de la Universitat

11 de setembre: inici del curs acadèmic de les formacions de l'Escola d'Informàtica i de Gestió

18 de setembre: inici del curs acadèmic 2006-2007 de la diplomatura en infermeria

27 de setembre: eleccions al Consell editorial del butlletí de la Universitat d'Andorra

Proposta d'estatuts del butlletí de la Universitat d'Andorra

Principis generals

El butlletí de la Universitat d'Andorra es basarà i promourà els principis de llibertat, igualtat, tolerància i participació. Serà estrictament respectuós amb totes les opinions i amb les persones i oferirà una visió veraç i crítica de la Universitat, del país i del món.

Consell editorial

El Consell editorial serà el responsable de l'edició i distribució del butlletí. El Consell editorial s'escollirà per sufragi universal i secret d'entre tota la comunitat universitària i inclourà representants dels diferents estaments.

Estarà format per un mínim de 5 membres i un màxim de 7. Dins del Consell editorial hi haurà d'haver algun representant del personal docent fix, del personal no docent fix, de l'alumnat i del personal col·laborador que tingui dret a vot.

Tindran dret a vot els col·lectius següents:

- tot el personal fix
- tot l'alumnat que estigui matriculat en algun curs en el moment de la votació
- tot el personal col·laborador amb una dedicació mínima de 20 hores
- els membres del Consell universitari

El vot serà ponderat segons els percentatges següents:

- | | |
|--|---------------|
| • personal fix: | 50% del total |
| • alumnat: | 30% del total |
| • personal col·laborador i membres del Consell universitari: | 20% del total |

Els membres del Consell editorial que deixin de ser membres de la comunitat universitària i deixin de tenir dret a vot hauran de ser substituïts en el termini d'un mes.

El Consell editorial podrà substituir qualsevol dels seus membres per alguna altra persona que representi el mateix col·lectiu.

El Consell editorial s'escollirà cada dos anys.

Proposta d'estatuts del butlletí de la Universitat d'Andorra

Estructura del butlletí i periodicitat

Cada Consell editorial podrà definir lliurement l'estructura, el disseny i el nom del butlletí. La periodicitat mínima serà mensual i de setembre a juny (com a mínim 10 exemplars anuals). El butlletí haurà de seguir sempre la numeració existent. La llengua del butlletí serà el català.

Tots els articles i col·laboracions hauran d'anar signades i serà el seu autor/a el responsable dels continguts. Les col·laboracions que no vagin signades representaran l'opinió del Consell editorial.

Procés d'elecció del Consell editorial

Les eleccions al Consell editorial es faran cada dos anys i durant el mes de juny. El Consell editorial escollit s'haurà de responsabilitzar de l'edició del butlletí del mes d'octubre. Les edicions anteriors les podrà realitzar en col·laboració amb el Consell de redacció sortint que tindrà l'obligació de donar-li suport.

En el cas de la dimissió o del cessament del Consell editorial abans de la finalització del seu mandat, es faran eleccions anticipades i el mandat del nou Consell editorial es perllongarà durant dos anys més el temps que resti fins a les eleccions regulars del mes de juny.

Les eleccions es convocaran, com a mínim, 30 dies abans de la data prevista. Les candidatures es presentaran, com a mínim, 15 dies abans de les eleccions i es faran públiques 10 dies abans de les eleccions.

En el cas que no es presentés cap candidatura en la data límit, s'obrirà un segon termini de 10 dies on s'acceptaran candidatures sense restriccions en la seva composició qualitativa. Així mateix s'ajornarà 10 dies la data de les eleccions.

Sortirà escollida la candidatura que obtingui més vots ponderats.

Cessament del Consell editorial

El Consell editorial podrà ser cessat abans de la finalització del seu mandat a petició d'un 20% de qualsevol dels col·lectius que tenen dret a vot. En aquest cas es convocaran eleccions anticipades segons el que s'estableix en el punt anterior.

Sobre la reforma dels estatuts

Els estatuts podran ser reformats a proposta del Consell editorial o a petició d'un 20% de qualsevol dels col·lectius que tenen dret a vot. La reforma haurà de ser aprovada per la meitat més u dels votants, mitjançant sufragi universal secret de tota la comunitat universitària i amb la mateixa ponderació i mecanisme que l'utilitzat per escollir el Consell editorial.

Transitòria 1: aprovació dels primers estatuts

Aquests primers estatuts hauran de ser aprovats mitjançant vot secret per la meitat més u dels vots emesos pel personal fix de la Universitat. La votació es farà el dimecres 12 de juliol del 2006 de 9:00 a 18:00 a la Universitat d'Andorra.

Transitòria 2: primer Consell editorial no provisional

Excepcionalment i si s'aproven aquests estatuts en la data prevista, les eleccions al primer Consell editorial no provisional es faran el dimecres 27 de setembre del 2006 i el seu mandat s'extingirà el juny del 2008. Les eleccions es convocaran el 14 de juliol del 2006 un cop aprovats els estatuts.

Flaixos de llengua

Ens podem escapolar de l'escomesa del Mundial?

Com que el Mundial és d'interès general, una petita tassa més. No parlarem de **futbet** (més conegut com ***futbito**) ni de **futvòlei**, ni de **futbol sala**, ni de **futbol-7**, ni de **futbolí**. Només tenim una petita tassa de futbol, cap al final.

Comencem per Alemanya, seu del Mundial 2006. Com s'escriuen en català les ciutats que acullen els partits? I els gentilicis, si és que en tenen?

Les ciutats

La gent de **Berlín** són **berlinesos** i **berlineses**. Als de **Munic** (i no ***München**, ***Múnich**) els hem d'anomenar **múniquesos** i **múniqueses**. I als **d'Hamburg**, curiosament, **hamburguesos** i **hamburgueses** (dues, si us plau). Potser algun dia tindrem gentilicis per a **Colònia**, **Dortmund**, **Frankfurt**, **Gelsenkirchen**, **Hannover**, **Kaiserslautern**, **Leipzig**, **Nuremberg** i **Stuttgart**.

Els països

En català hi ha alguns països que porten article. Dels 32 països participants en el Mundial, n'hi ha 10 que en duen: **l'Àràbia Saudita**, **l'Argentina**, **el Brasil**, **la Costa d'Ivori**, **l'Equador**, **els Estats Units**, **l'Iran**, **el Japó**, **el Paraguai** i **la República Txeca**. L'article només s'utilitza en contextos discursius dins la frase.

Sí - A les 16 h **el** Brasil juga davant **els** Estats Units.

Sí - A les 16 h: Brasil-Estats Units.

Sí - Classificació: 1r, Brasil; 2n, Paraguai; 3r, Japó; 4t, Iran.

L'Àràbia és **Saudita**, no ***Saudí**, i **la Costa** no és ***de Marfil**, sinó **d'Ivori**. També podem fer servir els **EUA** com a sinònim dels **Estats Units** i **Txèquia** en lloc de **la República Txeca**.

Cal no confondre **Tunísia** (país) amb **Tunis** (la capital del país).

I pel que fa als gentilicis, hem de dir i escriure **angolès**, **angolesa** (i no **angoleny**, **angolenya**); **saudita** (i no **saudí**); **brasiler**, **brasileira** (i no ***brasileny**, ***brasilenya**); **ivoriana**, **ivoriana**; **costa-riqueny**, **costa-riquenya**; **croat**, **croata**; **equatorià**, **equatoriana**; **nord-americà**, **nord-americana**, o **estatunidenc**, **estatunidenca**; **ghanès**, **ghanesa**; **iraniana**, **iraniana**; **paraguaià**, **paraguaiana**; **polonès**, **polonesa**; **serbi**, **sèrbia**; **montenegri**, **montenegrina**; **togolès**, **togolesa**; **tunisià**, **tunisiana**; i **ucraïnès**, **ucraïnesa**. L'únic país que es queda sense gentilici és Trinitat i Tobago.

I ja per acabar, entrem al terreny de joc, on podem fer un **teva meva** (o una **paret**), **replegar-nos** (**tancar línies** o **tancar-se amb balda**) i ordenar un **sistema catenaccio** (una **defensa de pany i forrellat**). Podem fer tota mena de **serveis** (**d'honor**, **de banda**, **de centre**, **de córner**, **de falta**, **de porteria**, **inicial**, **neutral**), unes estètiques **tisores** (**salt anglès**), un **driblatge curt** a prop del **banderó de córner** i un **desmarcatge de suport**. També ens poden xiular un **orsai** (**fora de joc**) i ens poden marcar un gol **a boca de canó**. I al final, l'únic que compta: el **gol**. Hi ha gols que són com algunes persones (**gol fantasma**, **gol en fora de joc** i **gol olímpic**).

Marc Cortès

Servei de política lingüística
Govern d'Andorra

Parlem?

Primeres passes d'una neòfita en informàtica en l'ús de FOSS

Fa menys d'una setmana que treballo en un entorn Linux, crec que es diu *Ubuntu*, escric les meves primeres experiències fent servir un paquet d'ofimàtica que, em diuen, es diu *OpenOffice*.

Feia molts mesos que parlàvem sobre la possibilitat de fer aquesta experiència pilot i, finalment ara que s'acaba el curs, el responsable dels serveis informàtics i jo hem decidit que podria ser el millor moment.

Fins ara, la meva experiència amb el sistema ha estat fonamentalment positiva, però voldria ser

al màxim d'objectiva en aquest intent de compartir amb vosaltres el que significa un canvi de sistema en el treball diari, per això, utilitzaré l'estructura DAFO (Dificultats, Amenaces, Fortaleses i Oportunitats).

Dificultats

La principal dificultat, segons el meu punt de vista, ha estat el canvi en ell mateix. Tot canvi implica un aprenentatge i no sempre aquesta experiència pot haver estat positiva. Les persones que, com jo, ens hem introduït en el món

Parlem?

Primeres passes d'una neòfita en informàtica en l'ús de FOSS



de la tecnologia quan ja érem adults, ens hem hagut d'espavilar sovint pel nostre compte, per anar investigant en un món que, per a nosaltres, era completament desconegut. Per tant, la perspectiva de començar de nou pot ser esfereïdora. Tal com diu la dita, *si funciona, no ho toquis!*

Per altra banda, amb la utilització del programari no lliure, ens hem acostumat a utilitzar una sèrie de recursos que, tot sovint, són prescindibles, però que ens han fet la feina més atractiva. El canvi, comporta un canvi de mentalitat, de pensar més en el que necessito per treballar que en el que m'agradaria tenir per treballar (*need to have vs. nice to have*).

I no cal dir que, l'adaptació a un nou entorn, diferent del que estem acostumats a veure des de fa molt de temps, implica que el treball és més lent. Costa trobar allò que fins ara era evident en els menús de les aplicacions. Una cosa tan senzilla com la revisió d'un text, requereix tornar a localitzar en el menú, on és l'opció que permet fer canvis i que aquests canvis siguin visualitzats per un altre usuari, per posar un exemple.

Amenaces

Per a una neòfita com jo, la principal amenaça quan he hagut d'enfrontar-me al nou sistema ha estat saber on es guarden les coses i com.

Tot i que el sistema d'arxiu és molt similar al que havia estat utilitzant habitualment, la manera de crear les carpetes, els accessos directes, etc., des del meu punt de vista és una mica diferent, i quan estem parlant de documents importants, com treballs d'avaluació d'alumnes etc, el no saber si estàs creant els arxius de manera correcta, o si més endavant seràs capaç de tornarlos a trobar i a llegir pot constituir una amenaça.

Per altra banda, el procés per guardar els documents requereix que s'identifiqui sempre l'extensió en què es vol arxivar, això és molt important per tal que després aquest document pugui ésser llegit per altres usuaris que no facin servir el mateix entorn. Més d'una vegada m'ha passat, durant aquesta setmana, que he guardat un document i quan he volgut obrir-lo des del programari habitual no he pogut, ja que no havia explicat l'extensió correcta.

Les connexions amb la Intranet funcionen habitualment de forma correcta, però alguna vegada m'he trobat que no podia establir la connexió i, per tant, no podia accedir a les aules o als treballs dels alumnes. El problema té una solució molt senzilla i, un cop après el procediment, l'amenaça deixa d'existir.

Fortaleses

Sense cap mena de dubte, la principal fortalesa del sistema, des del meu punt de vista, ha estat que no he hagut de reiniciar-lo ni una sola vegada en tota la setmana. He obert tot tipus de documents, grans i petits, el correu, el sistema de missatgeria i *no-sé-quantas* coses més, tot alhora, i res, el sistema ho aguanta tot. Jo estava acostumada que quan obria un parell de presentacions en *PowerPoint* i el correu, tot el sistema començava a anar lent fins que al final tot quedava bloquejat i havia de tancar-ho tot i tornar a reiniciar, amb la conseqüent pèrdua de temps.

Una altra fortalesa, des del meu punt de vista com a usuària, són les diferents àrees de treball que es poden tenir organitzades i obertes, de manera que és molt més fàcil organitzar la feina durant el dia sense haver d'anar obrint i tancant documents o aplicacions perquè el sistema no es col·lapsi.

A mesura que vaig descobrint les possibilitats del sistema i vaig utilitzant les diferents aplicacions, sorgeixen avantatges i dificultats. La diferència amb el programari antic és que amb aquell, no es podia fer res per solucionar les dificultats, mentre que amb aquest, sempre hi ha una possibilitat de millorar el funcionament.

Quant a la interacció amb les interfícies, continuen sent agradables i, a més, es poden personalitzar fins i tot més que amb el programari habitual.

Oportunitats

El programari lliure constitueix una oportunitat de millora per al conjunt de la universitat.

Des del punt de vista dels usuaris finals, professors, administratius i alumnes, no hi ha dubte que, en un primer temps l'aprenentatge del nou aplicatiu pot augmentar la càrrega de treball, ja que cal aprendre el funcionament i la filosofia d'aquest nou sistema. Però a llarg termini, en canvi, la seva utilització pot suposar una ràpida i eficient adaptació dels sistemes informàtics a les nostres necessitats, la qual cosa, crec que és fonamental, sobretot ara que s'obre una nova àrea de recerca, en la qual, no hi ha dubte, els sistemes informàtics jugaran un paper definitiu.

Des del punt de vista tècnic, crec que la implementació d'aquest sistema farà augmentar la motivació i la creativitat per als nostres tècnics, en la cerca de solucions als problemes que els hi plantegen els usuaris.

Parlem?

Primeres passes d'una neòfita en informàtica en l'ús de FOSS

Conclusions

La meua valoració personal final sobre l'experiència en curs es pot qualificar d'altament positiva.

Un aspecte, però, és fonamental alhora d'implementar el canvi. Ha de ser un canvi gestionat i controlat, progressiu i pactat, on totes les persones que hi participem siguem conscients del que estem fent. No podem oblidar que els recursos humans de què disposem per a la implementació són més que limitats i que tots hi hauríem de posar el millor de la nostra part per tal que, donat el cas, el canvi sigui un èxit.

Algunes qüestions pràctiques que són importants, en cas que es volgués generalitzar l'ús del FOSS, serien:

- El canvi ha de ser planificat i progressiu
- Els usuaris han de participar en el canvi per convenciment, no per imposició
- S'han de planificar unes sessions de formació mínimes abans de realitzar el canvi
- Els usuaris han de disposar d'un suport quasi permanent en els primers moments del canvi
- Cal acabar d'ajustar la funcionalitat bàsica del sistema abans de generalitzar-ne el seu ús

Mentre es decideix si el canvi s'ha de generalitzar o no, jo segueixo experimentant, em sembla una experiència altament engrescadora i motivadora.

Carme Espinosa i Fresnedo

Carta oberta als alumnes de 3r curs d'Infermeria



Benvolguts fillols,

Fins aquí ha arribat la vostra primera etapa de formació que ha finalitzat amb la consecució de la titulació que us permetrà dedicar-vos a la infermeria. Sens dubte ha estat una etapa llarga, complexa, i de vegades difícil, però ho heu aconseguit. Ara, ja sou infermeres. I a partir d'ara, què?

Com us dèiem, aquí finalitza la vostra primera etapa, la que us dona accés al món professional, fins aquí les vostres famílies i també nosaltres com a professors hem estat mirant que tinguéssiu tot el que necessitàveu per arribar a ser unes bones infermeres, però a partir d'ara, tot està a les vostres mans.

Demà, començareu a treballar, veureu que el món laboral no és fàcil, algú deia que la majoria de les infermeres estimen la seva professió, però no els agrada el seu treball. Perquè una cosa és la imatge idealista i sovint romàntica que un es fa de la seva professió quan és estudiant i, una altra de molt diferent, la realitat amb la que es troba quan comença a treballar.

Moltes vegades insegurs, amb ganes de integrar-vos en els equips de treball, haureu d'anar renunciant, probablement, a una part dels vostres somnis per poder sobreviure en el món real, però no tot ha de ser negatiu.

Què sereu professionalment, a quants somnis haureu de renunciar, o quantes vegades us demanareu què hi feu en aquesta professió, dependrà en gran mesura del que vosaltres feu, de les decisions que prengueu. Per això, els vostres padrins professionals, us volem donar un últim consell abans que sortiu definitivament al món real.

Sigueu, sobretot, honestos amb vosaltres mateixos, no permeteu que la realitat us obligui a renunciar a aquells somnis essencials i procureu convertir-vos en allò que realment voleu ser.

Sigueu curiosos, no accepteu la realitat sense passar-la pel filtre del vostre pensament i raonament crític, no us quedeu en la part superficial de les coses, penseu sempre que, el que ens passa té una explicació, té un motiu, i de cada fet podem extreure un aprenentatge.

Comprometeu-vos amb la vostra professió, tant des del punt de vista ètic i personal, com des del punt de vista professional. Ara sou els responsables, també, de l'avenç científic d'això que anomenem la ciència infermera. Heu triat una de les professions més completes i més belles (deixant de banda la medicina, diu el vostre padrí). Reuneix en una sola disciplina tota la humanitat i tota la tècnica més avançada que els éssers humans han estat capaços de desenvolupar fins als nostres dies.

I per últim, sigueu creatius, no us conformeu amb la realitat actual tal com és, aneu més enllà, canvieu-la, podeu menjar-vos el món, podeu aconseguir qualsevol cosa que us proposeu, nosaltres us farem costat, i ja sabeu que, per a tot això, els vostres padrins us desitgem *la força de tots els elements*.

L'enhorabona! amb tot el nostre *carinyo* i suport,

**Elena Castro
Antoni Margarit
Carme Espinosa**

Parlem?

Els somnis



From the wind-torn ramparts of the tower of Hope we survey a thousand futures. Release your dreams from this electric pinnacle. You must have hope...

Into the Electric Castle. Ayreon

Jo treballava en una escola petita, amb molt pocs recursos humans i tecnològics, però amb uns recursos humans capaços d'enfrontar-se als més grans reptes.

Un dia em van dir que es creava una universitat i que l'escola petita passaria a formar part d'aquesta nova estructura.

Vaig pensar que aquesta sí que era una bona notícia, em vaig imaginar treballant amb nous companys, compartint inquietuds i projectes, en un entorn on realment la preocupació i l'ocupació dels professors era procurar millorar constantment el nivell científic de la universitat.

En aquesta nova estructura, els òrgans de gestió s'ocupaven de dissenyar els processos de funcionament per tal que fossin més efectius i més eficients, de cercar i facilitar els recursos necessaris per aconseguir un entorn de treball en el que les persones se sentien implicades en l'organització, que afavorien el desenvolupament del coneixement i la producció científica.

L'estructura de la universitat permetia que cada persona es pogués identificar amb la institució, el lloc que ocupava es corresponia amb la responsabilitat que ocupava.

Els recursos administratius eren eficaços i eficients, estaven organitzats de manera que tothom sabia què havia de fer i com. Els processos estaven gestionats i controlats i afavorien el treball eficient i eficaç.

Els alumnes se sentien orgullosos d'haver estudiat en aquella universitat, no solament pel nivell científic, també per la qualitat humana de totes les persones que hi treballaven.

Els recursos humans i tecnològics s'havien multiplicat, cada persona se sentia part d'un tot i junts treballàvem per la millora contínua de la qualitat científica i de l'ensenyament.

Aquella universitat era considerada la millor universitat de les seves característiques dins i fora les fronteres del seu país.

Aleshores...

Em vaig despertar.

No va ser fàcil, però, encara penso que tenim esperança, així que acabo com he començat.

I only felt what I wanted to feel; I only saw what I wanted to see; I only went where I wanted to go; I only knew what I wanted to know... And we became what we wanted to be.

Into the Electric Castle. Ayreon

Carne Espinosa i Fresnedo

Expectatives laborals

Per fi han passat, tres anys estudiant per acabar una carrera d'administració d'empreses i aquest dia ha arribat, més ben dit, gairebé, ja que encara em queda una part d'una assignatura, per intentar finalitzar l'any que ve. De totes maneres, i tot i que haver suspès una assignatura és una cosa important en la vida de tot estudiant, perd molta força quan t'has d'enfrontar amb una selva anomenada *Món laboral*. Els teus pensaments i les teves metes canvien d'una manera sobtada i radical. És clar, que abans de començar, ja saps que en acabar, hauràs de treballar, per això no t'hauria de sorprendre quan arriba, és el que estaves desitjant, o ... això creies. I si tota aquesta gent (que ja treballa) que sempre et diu que la vida d'estudiant és la millor, tingues raó? T'has decidit a fer uns estudis superiors que només tu saps les hores de la teva vida que has sacrificat, per què? Se suposa que per un lloc de treball millor i això és un consol. L'és si fos veritat, però la realitat és una altra. La veritat és que hauràs de començar per baix i a sobre estar

agraït perquè ets jove i t'han donat una oportunitat. Potser, amb el temps és més possible que et promocionin a tu, que tens una carrera i a priori, estàs més preparat. Això sí que és un consol. L'és si fos veritat, però la realitat és una altra. La veritat és que acabarà ascendint el cosí del germà del tiet del cap, que casualment és la persona menys apta del departament. Això no és just, veritat?, No, però aquesta selva no és justa. I llavors penses, de què m'ha servit estudiar tant? I trobes la resposta. T'ha servit estudiar tant perquè a la universitat també t'han format com a persona i perquè en un futur, la gent de la nostra generació, canviï aquest sistema per un de més just per a tots, perquè amb el temps potser tu seràs l'encarregat de seleccionar el personal i pensaràs en quan eres jove i en tot el que vas aprendre.

Aquesta setmana tinc una entrevista de treball. El sistema ja estarà canviant?

Lorena Pelegrina

Parlem?

El Canto del Loco

El passat diumenge 18 de juny, tot Andorra va vibrar amb les cançons del grup espanyol El Canto del Loco. El concert va tenir lloc a Escaldes-Engordany amb motiu de l'aniversari de la parròquia.

Tant l'escenari com la il·luminació, com el so, van ser dels millors muntatges mai vistos al Principat. Tot hi que la idea de fer el concert a l'aire lliure va sorprendre positivament a tots els assistents, va ser una iniciativa un tant arriscada.

L'escenari estava presidit per tres jocs de pantalles gegants sobresortint d'una paret de totxanes, on apareixien imatges enregistrades del grup i del concert en directe. Emmarcant la part superior de les pantalles, es podien llegir diversos missatges electrònics relacionats tant amb les imatges com amb la lletra de les cançons. Els laterals de l'escenari, estaven decorats amb cistelles de basquet, guarnides amb *graffitis*, tot donant un ambient de carrer. La fantàstica il·luminació i els animats crits d'entusiasme dels nombrosos fans, complementaven el conjunt, oferint un entorn idoni per passar-s'ho bé.

Es van alternar els temes més rellevants dels seu últim disc *Zapatillas*, amb altres èxits d'àlbums anteriors.

El Dani Martin, vocalista del grup, va animar en tot moment a un públic majoritàriament adolescent ficant-se'l a la butxaca, amb comentaris còmplices i buscant a cada cançó el feedback de la gent d'Andorra.

Cap al final del concert quan el públic assistent s'impacientava per sentir la cançó que dona nom al seu últim disc, el Dani, va tenir el detall de fer pujar a l'escenari, una nena que segons ell, havia estat cantant totes les cançons alçada a espatlles del seu fatigat pare. La seva recompensa van ser unes *Converse* negres i el record d'haver estat compartint l'escenari per uns segons, amb el seu grup preferit.

Després d'una hora i mitja d'intens concert, va arribar la fi d'una nit inoblidable on la gent es va quedar amb el regust de les cançons i amb ganes de més *Canto del Loco*.

Lorena Pelegrina

Qui és qui?

Reconeixeu la persona amb aquest perfil?



1- Si naufraguéssiu en una illa deserta, a qui us agradaria trobar? cosa imprescindible ...)

Al meu company i al meu gos.

2- Digueu-nos dues coses (materials) de les quals no podríeu prescindir en la vostra vida quotidiana

No podria prescindir de la dutxa i del cotxe.

3- Quina és la vostra virtut més gran?

La constància i la paciència.

4- Quin és el vostre major defecte confesable?

Em costa dir NO i sóc *un xic* despistada (per això m'he descuidat de posar l'agenda com a

5- Quin és l'últim llibre (pel llibre) que heu llegit (vist)?

L'últim llibre llegit és *Un milagro en equilibrio* de Lucía Echevarria i ara estic llegint *La ciutat invisible* d'Emili Rosales. Em va agradar molt la pel·lícula *Diario de Noa*.

6- Què és el que més us agrada de treballar a la UdA?

La proximitat amb els estudiants.

7- Digueu-nos una cosa que canviàrieu de la UdA

L'esperit universitari a tots els nivells.

Solució al Qui és qui? del mes anterior: Florenci Pla

Extraradi

Esbossos d'un destí (II)

Recerca històrica

Febrer 1925; grans espais pirinencs oberts al silenci, al pensament i a la espiritualitat.

Va ser així que dos mesos abans de l'obertura de la famosa i molt esperada *Exposition Internationale des Arts Décoratifs et Industriels*, que havia d'atreure des dels tres primers mesos milions de visitants a la capital francesa, el desig d'una muntanya d'estels i diamants va retornar a Isabelle Sandy, a causa del ressò insistent de la ruda veu de Monmarché.

Aquesta escriptora de casa nostra, -que l'Andorra actual recorda doblement - esbossà en dos grans fulls quadriculats la silueta d'un país pirinenc, estrany i magnífic, per donar-la a conèixer en el decurs d'una de les nombroses conferències de l'Exposició, prop de la font lluminosa de Lalique, en la qual va participar un mestre gravador, encara poc conegut: Edouard Fornells, amb un avantpassat d'Andorra la Vella (10).

Vet aquí, quasi en la seva totalitat original, el contingut líric d'aquesta curta intervenció feta per Isabelle Sandy l'any 1925 a la biblioteca de l'arquitecte Huillard, consagrada a l'art del Llibre i situada a l'entrada sud de l'Exposició. Una intervenció que va haver de retallar per a la seva publicació mesos més tard. Crida premonitòria del més enllà a l'alba d'aquest XXIè segle, aquest esbós líric d'un país natal ja revisat per la tradició i l'imaginari i exposat en un temple efímer de l'Art, ja precedia les nostres elucubracions contemporànies en matèria de medi ambient i de cultura.

Amb una veu agra, matisada d'entonacions occitanes, dempeus i prop del Sr. Mommarché, orgullós per fi de tenir un deixeble, la Sra. Sandy exposà al seu auditori:

Senyors i senyores, semblant a aquelles velles cases provincials fetes de pedra grisa o totes blanques al voltant de mobiliari de roure encerat i d'objectes de coure brillant, aquest gran espai pirinenc, la meua Arieja i Andorra esdevindran, estic segura, el lloc de trobada d'una elit, semblant a la que vostès representen. Els seus hotels, més nombrosos que grans, s'obriran a la multitud cosmopolita, així com a les famílies del nostre país. Les habitacions seran senzilles i lluminoses, els llençols sentiran la lavanda i el torrent. Sobre les estovalles, més blanca que fina, florida de bruc i de boix, fumejaran els àpats casolans: les nostres sopes incomparables llargament sotmeses a l'ardor contingut d'un foc de roure, les nostres salsitxes saboroses, fetes al punt, que haurien de ser premiades en un concurs gastronòmic, els nostres patés perfumats, que es desfàn com la mantega, i que només amb la seva flaire ja nodriren. I què dir de les nostres truites fresques pesca-

des a l'alba en els rius o en les llacs; dels nostres filets d'ós i d'isards; i dels nostres bolets encara impregnats de rosada quan els posem a la cassola. Després de tot això, estimats meus, quina importància té que els nostres pollets siguin esquistats i que els nostres vins rosats no igualin els dels nostres rics veïns de l'Herault o d'Espanya, que molts de vosaltres anireu a tastar en alguns pavellons d'aquesta Exposició. Cada país ha de romandre tal com és, acollir els estrangers en la seva llengua i no doblegar-se als seus costums. Temo que els Palaces cosmopolites i de jazz band anunciïn la mort dels nostres Pirineus. Els nostres avantpassats em faran preferir la borda penjada en pendents violetes, la mula tossuda i feliç de l'Andorra i el cant de les esquelles al fons de les pastures d'Arinsal.

L'estranger que vol comprendre aquesta muntanya i alhora que el regeneri ha d'agafar la mula o el bastó. Un bon paisatge compensa mil fatigues i més encara per a aquells desvalguts.

El que jo vull a tot preu és que aquesta muntanya somniada no esdevingui un decorat de teatre de la nostra eterna comèdia humana sinó un refugi, un temple d'arcades estelades on el vell déu Pan rebrà els seus nous fidels.

És convenient que en la nostra Arieja idealista o en aquesta Andorra estelada, alguns pams de terra beneïda siguin salvats de la tumultuosa civilització contemporània, ja que alguns asiàtics (sic) proclamen la desaparició d'aquests valors tradicionals; que aquesta terra per fi protegida sigui regeneradora de la família també amenaçada, d'una humanitat de sentit comú, i que per fi l'artista, cansat de la ciutat, pugui fer a casa nostra les seves parades de silenci sense les quals tot pensament s'extenua i mort. Això seria, m'enteneu estimats amics, dubtar de la nostra raça muntanyesa; i segurament hi hauria algun d'entre ells capaç de construir hotels ideals on s'escoltaria l'accent del país, els seu parlar català o occità en els llavis dels empleats vestits amb velles i típiques vestidures del país.

Els nostres Pirineus, terres de meditació, d'inspiració i de bellesa, quin somni més dolç per als nostres cors.

L'escriptora va ser aplaudida aquell dia en el pavelló de l'Exposició dedicada als grans enquadernaments de llibre. Fins i tot la van invitar a una de les quatre torres-restaurants de l'esplanada dels Invalides. El senyor Pierre Xardel, el seu espòs des de feia poc (11), advocat del col·legi de Paris, era prop seu, així com la senyora Delcasse, vídua de l'antic ministre. Igualment Monmarché que es desviava en va per guiar-la fins al final. Es va parlar molt de les Valls d'Andorra i de l'Arieja.

(continua a la pàgina següent)

Referències (II):

10. Edouard Fornells (1887-1942) Mestre gravador de Lalique: *Vegeu Andorra en el corazón o l'itinerari d'un mestre gravador*. Aparició prevista pel 2007
11. Pierre Xardel es va casar amb l'escriptora Isabelle Sandy, de naixement Fourcade, el 1924. Es van establir a la zona 17 al número 83, del carrer Lemercier, a prop de l'edifici dels Delcassé, els seus amics.
12. Sant Martí de Queralp a l'Arieja està a 6 km. de Foix, a la carretera del Coll del Bouich. En el cementiri d'aquesta població reposen les restes d'Isabelle Sandy i del seu espòs.

Extraradi

Esbossos d'un destí (II)

(continua de la pàgina anterior)

Quan el 1970, a Saint Marti de Caralp (12), Isabelle Sandy em va mostrar aquest manuscrit i els retalls de premsa de 1925 que feien referència a aquest tema, per a una biografia que jo projectava escriure sobre ella, no em podia imaginar, que al 2006, jo percebria l'eco de la seva veu alegre amb filigranes sonores, sorgint de les profundes valls de l'Andorra, com un últim avís

post mortem davant d'aquesta febre de construcció de parcs turístics o aquesta set inextingible de terrenys per construir, que posaran en perill en els dos casos, ho intueixo, el contorn etern del paisatge pirinenc.

Jean-Claude Chevalier

Lliçons recreatives

Concepte de net patrimonial comptable (NPC)

Entenem per *net patrimonial comptable* o valor en llibres, el valor net que té una empresa si prenem les dades de la comptabilitat. O sigui que és aquell import que quedaria per repartir exclusivament entre els propietaris de la societat (socis), ja que hem descomptat de l'import dels actius (béns i drets de cobrament) de la societat els deutes amb tercers. Si tenim en compte que els actius d'una societat comptablement estan recollits a l'actiu del balanç i que els deutes amb tercers (no s'inclouen els socis) estan recollits a l'exigible (tant a llarg termini com a curt termini) del balanç, podríem donar una primera aproximació molt simple d'aquest concepte:

(1)

$$\text{NPC} = \text{Actiu} - \text{Exigible}$$

Però com sabem que la comptabilitat porta implícit un equilibri patrimonial, en el qual l'actiu (béns i drets) és igual al passiu (obligacions i deutes que té la societat amb els socis (fons propis) i amb tercers (exigible)), podem deduir:

$$\text{Actiu} = \text{Passiu}$$

$$\text{Actiu} = \text{Fons propis} + \text{Exigible}$$

$$(\text{NPC}) \text{ Actiu} - \text{Exigible} = \text{Fons propis}$$

(2)

$$\text{NPC} = \text{Fons propis}$$

Aquesta primera definició tant intuïtiva i senzilla que hem donat (1) o (2) és només una primera aproximació, ja que s'han de fer modificacions per arribar al definitiu concepte de net patrimonial. Moltes d'aquestes modificacions o correccions, com restar de l'import de l'actiu els comptes compensatoris (a) són acceptades per la totalitat dels entesos. Però hi d'altres modificaci-

ons com la sostracció de l'actiu de l'anomenat actiu fictici (b) o el tractament que se li ha de donar als ingressos a distribuir en diversos exercicis (grup 13) o la problemàtica dels préstecs participatius, on trobem una considerable disparitat de criteris. Aquesta manca de coincidència a l'hora de determinar un valor tant important com és el del NPC (c) ha portat a l'ICAC (d) a través d'una resolució amb data 20 de desembre de 1996 a fixar uns criteris generals per a la determinació del concepte de patrimoni comptable en els supòsits de reducció de capital i dissolució de les societats (e). Encara que aquesta normativa només és obligatòria en els dos casos citats anteriorment, molts autors l'han pres com a model a seguir en qualsevol altra situació que afecti a la societat.

Bàsicament aquesta norma determina el NPC de la manera següent:

Elements del NPC segons l'ICAC

Fons Propis (recollits a l'agrupació A del passiu balanç)

+
Subvencions del capital* (recollides a l'agrupació B del passiu del balanç)

+
Diferències positives de canvi* (recollides a l'agrupació B del passiu balanç)

+
Ingressos fiscals a distribuir en diversos exercicis (recollides a l'agrupació B del passiu del balanç)

+
Préstecs participatius (recollits en les agrupacions D i E del passiu balanç)

-
Accions o participacions pròpies (recollides a l'agrupació B i D de l'actiu del balanç)

(continua a la pàgina següent)

Lliçons recreatives

Concepte de net patrimonial comptable (NPC)

(continua de la pàgina anterior)

$$\text{NPC} = 100.000.000 + 70.000.000 + 35.000.000 - 12.000.000 - 5.000.000 + 18.000.000 - 2.700.000 = 203.300.000$$

* No tenim en compte l'efecte de l'impost.

(a) Els comptes compensatoris (amortitzacions i provisions) normalment estan situades a l'actiu amb signe negatiu. En aquest cas no hauríem de tornar a restar el seu valor del total de l'actiu perquè ja han estat restats prèviament. Però també és possible trobar-les al passiu amb signe positiu i llavors sí que hauríem de restar-les de l'import de l'actiu.

(b) El concepte d'actiu fictici és un dels que més dificultats comporta dins de la comptabilitat ja que són despeses que ha tingut la societat, en la seva constitució, en el seu primer establiment, etc i que donat el seu elevat import i que afecten a més d'un període, es permet posar-los al balanç com un actiu i portar-les a poc a poc al compte de pèrdues i guanys (normalment 5 anys).

O sigui que surten al balanç com un actiu, el valor de realització dels quals és zero, ja que són una despesa. La dificultat d'aquesta comptes va més enllà, ja que molts autors no es posen d'acord en quin conceptes podem englobar dins d'actiu fictici. Per a uns només les despeses

d'establiment (grup 20) i altres inclourien les despeses que cal distribuir en diferents exercicis (grup 27).

(c) Recordem que el NPC ens determina el valor teòric comptable de les accions (VTC) (NPC / número d'accions). O sigui que teòricament ens diu quin valor té l'acció d'una societat. És veritat que VTC és només una aproximació inicial, ja que hi ha elements comptables com el principi d'adquisició, que fan que aquest no sigui un valor real. És per això que haurem de trobar l'anomenat valor teòric ajustat (VTA) per tenir una aproximació més real al valor de les accions.

(d) *Instituto de Contabilidad y Auditoria de Cuentas*. Organisme depenent del Ministeri d'Economia i Hisenda de l'Estat Espanyol que és l'encarregat de legislar i resoldre dubtes en temes relacionats amb la comptabilitat i l'auditoria.

(e) De les moltes situacions que poden afectar a una societat, la reducció de capital i la dissolució són de les més complexes i importants ja que afecten a interessos de molts partícips (creditors, socis, treballadors, etc). És per això que l'ICAC va voler que en aquestes situacions no hi hagués dubte sobre el concepte de net patrimonial.

Manuel Cayetano Vieitez

Postres de música

Criptoaritmètica

La criptoaritmètica consisteix en reemplaçar les xifres per lletres en la transcripció d'una operació aritmètica clàssica. El problema consisteix en trobar les xifres que corresponen a cada lletra tenint en compte que la primera lletra mai pot ser zero

Aritmèticament parlant no hi cap dubte que es compleix la igualtat següent: $1 + 2 = 3$.

Podríeu demostrar en criptoaritmètica que això no és veritat? O sigui que

$$U N + D O S \neq T R E S$$

Multiplicació:

$$\begin{array}{r} \begin{array}{|c|c|c|} \hline 3 & & 8 \\ \hline \end{array} \\ \times \begin{array}{|c|c|} \hline 8 & \\ \hline \end{array} \\ \hline \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline & 7 & & \\ \hline \end{array} \\ \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline & 1 & 8 & \\ \hline \end{array} \\ \hline \begin{array}{|c|c|c|c|c|} \hline & 4 & & & 6 \\ \hline \end{array} \end{array}$$

Florenci Pla Altisent

Solucions del mes anterior:

Criptoaritmètica:

$$\begin{array}{l} \text{S E N D} + \text{M O R E} = \text{M O N E Y} \\ 9 5 6 7 + 1 0 8 5 = 1 0 6 5 2 \end{array}$$

Multiplicació:

$$\begin{array}{r} \begin{array}{|c|c|c|} \hline 4 & 0 & 5 \\ \hline \end{array} \\ \times \begin{array}{|c|c|} \hline 5 & 8 \\ \hline \end{array} \\ \hline \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline 3 & 2 & 4 & 0 \\ \hline \end{array} \\ \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline 2 & 0 & 2 & 5 \\ \hline \end{array} \\ \hline \begin{array}{|c|c|c|c|c|} \hline 2 & 3 & 4 & 9 & 0 \\ \hline \end{array} \end{array}$$

Postres de música

Recepta de cuina

Pit d'ànec amb mel de romaní

INGREDIENTS

Pit d'ànec (1/2 per persona)
Mel de romaní
Vinagre tipus balsàmic
Sal i pebre

ELABORACIÓ

Marcarem el pit d'ànec pel costat de la pell amb un ganivet. El salpebrarem i el posarem en una paella sense oli, primer pel costat del greix. Ho deixarem coure fins que el greix quedi reduït a una capa quasi cruixent de 2/3 mm. Per a una millor cocció anirem retirant, dues o tres vegades, l'oli que es desprèn en fondre's el greix.

Una vegada tinguem el costat de la pell cuit li donarem la volta i el courem a foc ràpid pel costat de la carn durant un parell de minuts (s'aconsella que l'interior del pit quedi sagnant).

Una vegada cuit el pit d'ànec a la mateixa paella, amb una mica del greix alliberat, hi posarem la mel de romaní i el vinagre i ho deixarem reduir fins que quedi lligat i una mica espès.

Tallarem el pit en escalopes fines, les col·locarem al plat en forma de ventall i les cobrirem amb la salsa de mel.

Podeu acompanyar el plat amb bolets saltejats amb pernil.

Bon profit!!! i Bones vacances d'estiu!!!

Florenci Pla Altisent

Recomanacions musicals

Zapatillas **El canto del Loco** **Pop / Rock 2006**



El grup madrileny *El Canto del Loco*, és sense cap dubte un dels més importants del panorama pop-rock espanyol, traspasant fronteres fins arribar al nostre país. El seu últim disc *Zapatillas*, ha esdevingut un èxit, igual que els tres àlbums que el precedeixen.

A diferència dels altres, aquest disc, no inclou ni cap reversió, ni cap col·laboració. Però es pot gaudir de 13 fantàstics temes, la majoria compostats, tant la lletra com la música, per Dani Martín (vocalista) i el seu cosí David Otero (Guitarra).

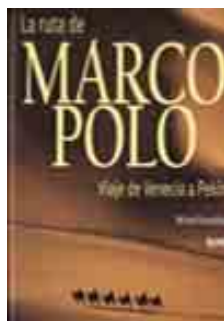
La cançó més sonada és la que dona nom al seu àlbum, però també han conegut l'èxit altres temes com, *Besos Volverá* i *Canciones*.

És un disc fresc i senzill que arriba a tota la joventut, ja que simplement es dediquen a plasmar en cançons, vivències personals d'allò més quotidianes. Aquest, jo crec, és el seu secret, per això connecten amb la gent, en cada disc sempre hi ha, com a mínim, un parell de cançons en les quals et trobes tan identificat que penses que les han escrit per a tu. Aquesta sensació màgica de sentir compartits els teus pensaments, les teves inquietuds i, fins i tot, els teus sentiments, et fa sentir especial, com més a prop de les teves estrelles.

Lorena Pelegrina

Recomanacions literàries

La ruta de Marco Polo. Viaje de Venecia a Pekín **Michael Yamashita** **Blume** **Barcelona, 2004**



Qui no ha somiat algun cop que realitzava un viatge per l'anomenada Ruta de la Seda? Qui no ha somiat que visitava països com l'Afganistan, l'Iran, l'Irak o la Xina?

Qui no ha somiat que traspassava els alts cims del Pamir o recorria la Gran Muralla xinesa?

Tots aquest somnis, i molts més, estan recollits en aquest magnífic llibre il·lustrat que intenta fer un recorregut semblant al que en el seu dia va fer el famós comerciant venecià Marco Polo.

En aquest recorregut trobarem meravelles com

la destruïda ciutat de Bam (Iran), la plaça de Sant Marc (Venècia), la vall dels mil temples (Bagan), etc. Però per sobre de tot, aquest llibre és un retrat de les persones que actualment habiten aquests indrets i de les seves circumstàncies.

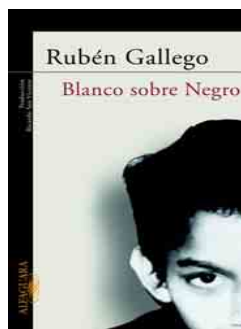
Així, podem trobar fotografies tan espectaculars com la dels monjos tibetans de Labrang esperant sota la neu l'inici de les oracions matutines, la d'un camperol llaurant un camp amb una arada arrossegada per un camell bactrià, un pastor Kurd que acompanya el seu bastó amb un Kalashnikof, etc.

A mesura que ens endinsem en el llibre la màgia de les seves il·lustracions i comentaris ens envolta i ens trasllada a llocs on el temps ha passat més lentament que a la resta del món.

Manuel Cayetano Vieitez

Postres de música

Recomanacions literàries



Blanco sobre negro
Rubén Gallego
Alafaguara
Madrid, 2003

Estem davant d'un d'aquells llibres que representen un perill per al lector. El perill de jutjar el llibre per qui l'ha escrit i no pel seu contingut. Rubén Gallego és un jove escriptor, nét d'un exdirigent del Partit Comunista d'Espanya a l'exili, que va néixer a Moscou l'any 1968 amb una paràlisi cerebral. Arran d'aquesta deficiència, va estar separat de la seva mare (li van dir que havia mort) i va començar un dur periple per diverses institucions destinades als orfes i als vells a l'antiga URSS. Aprofitant els anys de convulsions que va sofrir aquell país a la fi del segle anterior va poder localitzar la seva mare a Praga. Avui en dia viu a Espanya amb la seva mare i una germana.

En aquest seu primer llibre, ja està al mercat el seu segon anomenat Ajedrez (2005), Rubén ens narra, a través de diferents fragments, com va ser el seu pas per les lúgubres institucions soviètiques, con va influir aquest pas en la seva formació com a persona. Condió que inicialment li va ser quasi negada per les autoritats soviètiques a causa de la seva malaltia.

Però tot el que s'ha dit fins ara ens podia portar a experimentar un sentiment de pena que distorsionaria la qualitat literària que el llibre té per ell mateix. Estem davant d'una història dura, per moments insuportablement cruel, però que en el fons ens aporta un missatge d'esperança i superació.

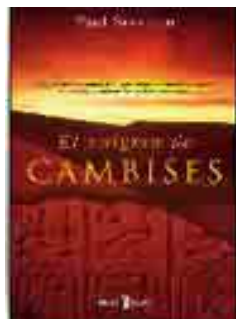
L'autor sense abusar del recurs fàcil que seria la llàstima, ens fa partícip d'una part de la seva vida en la qual el veiem lluitar contra tota mena d'adversitats, que fan que per uns moments anem veien els problemes que ens envolten amb una altra perspectiva.

Com el mateix autor diu:

Escribo sobre la fuerza. Sobre la fuerza que se encuentra en cada uno de nosotros. Sobre la fuerza que rompe todas las barreras, sobre la fuerza que vence. Cada uno de mis relatos es el relato de una victoria, diu Gallego

En contra del que es podia pensar aquest llibre exhuma optimisme, moltes vegades envoltat per una gran crueltat i que farà que el lector reflexioni profundament.

Manuel Cayetano Vieitez



El enigma de Cambises
Paul Sussman
Plaza Janes
Barcelona, 2003

Cap a l'any 530 aC el rei de l'imperi Persa Cambises II, fill i hereu de Ciro II el gran, va enviar un exèrcit a l'oasi de Siwa (Egipte) per destruir l'oracle d'Amon. La història no ha pogut esbrinar quins van ser els motius pels quals aquest exèrcit, compost per cinquanta mil soldats, mai no va arribar al seu destí. La hipòtesi més creïble és la d'una enorme tempesta de sorra al desert que el va enterrar. Sigui quin sigui el motiu, la veritat és que mai no s'han trobat les restes d'aquest fabulós exèrcit, convertint-lo en un dels enigmes històrics més famosos.

Aquest és el fet històric en el qual l'autor, histo-

riador i periodista, es basa per narrar-nos una història plena d'intrigues i misteris, ambientada en l'Egipte actual. La recerca d'aquest fabulós tresor arqueològic, la trobada del qual suposaria un fet de gran rellevància a nivell mundial, posa en lloc interessos tant diversos com són els d'un famós terrorista, els de les forces de seguretat egípcies i americanes o els d'un reconegut egip-tòleg.

La trama vibrant i misteriosa que en el seu primer llibre (ja ha publicat el seu segon títol amb el nom de *El guardian de los arcanos*) ha sabut ordinar Paul Sussman portarà al lector a gaudir de les emocions d'un thriller policíac amb rerefons històric.

Manuel Cayetano Vieitez

VI JORNADES UNIVERSITAT EMPRESA



LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I
LA COMUNICACIÓ I EL SISTEMA DE SALUT

Un binomi inseparable

setembre del 2006 **28/29**

Sala d'actes de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell
Informació: Tel. +376 827 682 · jue@andorra.ad

□ ORGANITZA:



□ AMB EL SUPORT DE:





Perles

Un tomb per l'ahir

Tinc veritable passió per a tot allò que té una flaira de ranci. Sovint quan el temps lliure m'ho permet acostumo a visitar alguna casa museu que tenim a Andorra.

Som pel volts del segle XIX; una tarda del mes de juny, vorejant el rierol de Segudet i sota l'ombra d'algunes branques de freixes, em dirigeixo a casa de Don Guillem d'Areny-Plandolit. Fa un dia de sol rabiós, rutilant, enlluernador.

Alguns carros s'afanyen per descarregar l'herba acabada de dallar; a l'olor d'herba tendra s'hi afegeix una suau aroma de timons florits, en el roc darrere el colomer. Els jardins de sota el colomer, tots de boix verds i florits, dibuixen un abecedari. Vora el gran cirerer carregat d'incipients cireres trobo el safareig, on hi feinegen algunes dones. Mentre parlotegen i riuen fan la bugada.

La casa d'Areny és senyorial, està arrebossada de calç, que la fa distinta de la resta de cases del carrer. Les balconades són de ferro forjat de la farga d'Areny amb l'escut de la família. Aquí la calç i el ferro escampen els cabals de l'amo de la casa; en canvi, la fusta i la pedra denoten la pobresa d'algunes cases que tenim pels voltants.

A l'interior, la casa està en silenci, tan sols el murmur dels criats trenquen aquesta quietud. Les cambres i els passadissos estan atapeïts d'objectes, calaixeres, escriptoris de caoba... De cap a cap del menjador dels convidats hi ha una vitrina, on guarden la vaixela de porcellana de Sevres. La vida discorre a la cuina, veritable cor de la casa; l'escudeller és ple de molinets de fusta, de tupins, formatgeres i salers. Avui, les criades em comenten el dinar que han fet per als senyors: sopa grossa amb mandonguilles de carn, menuts de gallina amb agredolç i per postres llet batuda, pa de pessic amb vi i ametlles.

M'expliquen que les dones de la casa passen hores brodant estovalles de lli, llençols de cotó i tovalloles amb les inicials familiars, i que les vigílies dels festius tenen extremada cura a preparar l'oratori, que està ubicat en una petita cambra pròxima al dormitori del senyor. Em xiuxiuegen, també, la visita d'un capellà, poeta i escriptor, que és hoste de casa Rossell i que té el desig de venir a veure la família, i que potser els recitarà un dels seus poemes que ha escrit sobre la Vall d'Ordino.

Em demanen de no fer soroll, perquè la família s'ha retirat a descansar saciats pel tiberi. M'endinsó silenciosament a la biblioteca, de parets cobertes de dalt a baix de prestatgeries de noguer, plenes de llibres, la gran majoria de religió, perquè sempre han abundat els capellans, però n'hi ha també de dret i de medicina. En sentir l'aroma de tinta feta a la mateixa casa amb el raspallí de les xemeneies, sento veritable emoció.

Don Guillem està absent, diuen que està molt atrafegat en un afer de balnearis i casinos, però la casa és sempre un tràfec continu de mossos, de criades, de veïns i del propi vicari d'Ordino.

De sobte, algú em diu: *senyora, són les sis de la tarda i és hora de tancar. Xino-xano retorno a la realitat, som al segle XXI i veig que Ordino ha deixat de ser senyorial per convertir-se en un poble cosmopolita. No deixo de pensar, per això, en aquell poeta i escriptor que un dia va passar per Ordino i va escriure: Les Valls d'Ordino i Incles són més plenes d'harmonies de somnis i misteri als raigs que hi deixa ploure l'hemisferi, a la serena de qui cova el món. Mossèn Cinto Verdaguer.*

Josefina Porras

La foto



Josep Ribó

Voleu rebre
l'e-com.Ud'A?

Us hi podeu subscriure enviant un missatge a l'adreça electrònica butlleti@uda.ad. No oblideu d'indicar la vostra adreça electrònica.